

บทที่ 4

การศึกษาพื้นที่นาถุ่งรังสำหรับปลูกพืชเศรษฐกิจในแปลงทดลอง

วัสดุและอุปกรณ์

การศึกษานี้มีวัสดุที่สำคัญต่างๆ คือ

1. พื้นที่นาถุ่งรัง ที่ศึกษาเป็นพื้นที่นาถุ่งรัง ยำເກອປາກພັນ ตັງອູ້ໄກລັກນົກນສາຍປາກພັນ – ເຊີຍໃຫຍ່ ຈັງຫວັດນະຄຣີຮຽມຮາຊ ເປັນດິນນາກຸ່ງຮັງທີ່ມີຫຼຸດດິນຮະໂນດ (Typic Tropaquepts ;Very fine, mixed) ອີ່ອຫຼຸດດິນບາງກອກ (Typic Tropaquepts ;Very-fine, montmorillonitic, non-acid) ຊຶ່ງເປັນດິນນາກຸ່ງຮັງທີ່ເປັນຕົວແທນສ່ວນໃໝ່ຂອງດິນນາກຸ່ງຮັງຂອງກາຄໄດ້ຕອນລ່າງຈ້ານອ່າວໄທ
2. วัสดุปรับปรุงดิน
  - 2.1 ຍືປັນ ພລິຕຈາກແຫລ່ງ ຍ້າເກອທຸງໃຫຍ່ ຈັງຫວັດນະຄຣີຮຽມຮາຊ ໄດ້ຮັບຄວາມອນຸເຄຣະໜ້າຈາກໜ່ວຍພັນນາທີ່ດິນທີ່ 4 ສຕານີພັນນາທີ່ດິນນະຄຣີຮຽມຮາຊ ສ້ານກັງການພັນນາທີ່ດິນເບື້ອ 11
  - 2.2 ແກລນເກົ່າ ຂຶ່ງລັກໝະນະຂອງແກລນເກົ່ານັ້ນຈະເປັນແກລນທີ່ຕັ້ງທີ່ໄວ້ເປັນເວລານາມີສຶກສ້າຈາກໂຮງສີ ຕໍານະລູຮ່ອງ ຍ້າເກອປາກພັນ ຈັງຫວັດນະຄຣີຮຽມຮາຊ
3. ປູ່ຢູ່ ປູ່ຢູ່ທີ່ໃໝ່ໃນการศึกษาครັງນີ້ມີໜາຍໝັດຕືອ
  - 3.1 ປູ່ຢູ່ເຄມີ ປູ່ຢູ່ເຄມີມີ 2 ສູງຕາ ດືອ ປູ່ຢູ່ສູງຕາ 15-15-15 ນອງຕາຫ້ວວັດນີ້ໄກ ກັບຕາເຄມີຮ່າ (KEMERA) ທີ່ ຮະນຸຈຸລຮາຕຸ
  - 3.2 ປູ່ຢູ່ໜັກ (N 0.93 %, P 0.16 %, K 1.66 %) ໄດ້ຮັບຄວາມອນຸເຄຣະໜ້າຈາກໜ່ວຍພັນນາທີ່ດິນທີ່ 4 ສຕານີພັນນາທີ່ດິນນະຄຣີຮຽມຮາຊ ສ້ານກັງການພັນນາທີ່ດິນເບື້ອ 11
  - 3.3 ປູ່ຢູ່ຄອກ (N 1.07 %, P 0.53 %, K 1.58 %) ເປັນມູ້ຄວ້າຈາກຫາວັນ ຕໍານະລູຮ່ອງ ຍ້າເກອປາກພັນ ຈັງຫວັດນະຄຣີຮຽມຮາຊ

4. พันธุ์พืช

4.1 เมล็ดพันธุ์ผัก ใช้เมล็ดพันธุ์ผักกากาดหอมตราดออกดาวเรือง เมล็ดพันธุ์ผักบุ้งจีนตราดออกดาวเรือง และเมล็ดพันธุ์ผักคะน้าตราดออกดาวเรือง ของห้างหุ้นส่วนจำกัดฟูกเทียนเกษตรภัณฑ์รามาเงา

4.2 ท่อนพันธุ์หญ้าขัน ได้รับความอนุเคราะห์จากเกษตรกรผู้เลี้ยงวัว ตำบลบางคลาน อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

5. อุปกรณ์ ที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ดินและพืช ได้แก่ Electrical conductivity meter, pH meter, Visible spectrophotometer, Atomic absorption spectrophotometer, Flame photometer, Digestion apparatus, Kjeldahl distillation apparatus. เครื่องแก้ว เครื่องบดตัวอย่างพืช เครื่องซึ่งตู้อบตัวอย่างพืช

วิธีการทดลอง

การศึกษาทดลองครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. การเลือกพื้นที่นาถุ่นรังสำหรับปลูกพืชในสนาม

1.1 การสร้างแปลงทดลองสำหรับปลูกผักบุ้งจีน หญ้าขัน ผักกากาดหอม ผักคะน้า(ภาพประกอบ Q1)

1.1.1 เลือกพื้นที่นาถุ่นรัง โดยใช้เครื่องจักรทำลายคันดินรอบบ่อเพื่อนำมาถมบริเวณกันบ่อ กุ่มรังเพื่อยกระดับให้พื้นบ่อสูงขึ้น (ภาพประกอบ Q1A)

1.1.2 ทำการยกร่องเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมเนื่องจากพื้นที่นาถุ่นรังในพื้นที่ลุ่มต่ำ หลังจากนั้นเก็บตัวอย่างดิน ให้ครอบคลุมและทั่วถึงในบริเวณแปลงทดลองเพื่อนำไปหาค่าการนำไปฟื้นฟื้นและปริมาณ โซเดียม เพื่อใช้ในการหาปริมาณยิปซัมเพื่อห่วนในแปลงทดลอง(ภาพประกอบ Q1B)

1.1.3 สร้างแปลงทดลองย่อยเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ จึงได้แปลงทดลองขนาด 2X2 เมตร พร้อมทั้งบุดพรุนดิน (ภาพประกอบ Q1C)

1.1.4 ห่วนยิปซัมในแปลงทดลองขนาด 2X2 เมตร โดยปริมาณของยิปซัม คำนวณได้จากการวิเคราะห์ดินแปลงปลูกผัก พบว่ามีโซเดียม $7.98 \text{ meq}/100\text{g}$ มี CEC $12.38 \text{ meq}/100\text{g}$ ต้องการทราบความจำเป็นในการใส่ยิปซัม จากสูตรของกรมพัฒนาที่ดิน(ภาพประกอบ Q1D)

$$\begin{aligned} \text{ESP} &= (\text{Na} / \text{CEC}) \times 100 \\ &= (7.98 / 12.38) \times 100 \\ &= 64.46 \text{ เปอร์เซ็นต์} \end{aligned}$$

มีค่า $\text{ESP} > 15$ เปอร์เซ็นต์

แสดงว่าดินเป็นดินเค็มต้องลดโซเดียมจาก 64.46 เปอร์เซ็นต์ ให้เหลือ 10 เปอร์เซ็นต์ จึงจะเป็นดินปักดิพนอันตรายจากโซเดียม ดังนั้นจำนวนโซเดียมที่ต้องลดจึงเป็น

$$64.46 - 10 = 54.46 \text{ เปอร์เซ็นต์}$$

$$\text{Na} = (\text{ESP} \times \text{CEC}) / 100$$

$$= (54.46 \times 12.38) / 100 = 6.74 \text{ มิลลิกรัมสมมูลย์}$$

1 สมมูลย์ของยิปซัมหนัก 86 มิลลิกรัม

$$6.74 \text{ สมมูลย์ของยิปซัมหนัก } 86 \times 6.74 = 579.64 \text{ มิลลิกรัมต่อ } 100 \text{ กรัม}$$

ดิน 1 ไร่ ลึก 0.15 เมตร มีพื้นที่ 1,600 ตารางเมตร มีความหนาแน่น 1.34 กรัม/ลูกบาศก์เซนติเมตร มีน้ำหนัก 0.15 เมตร $\times$ 1,600 ตารางเมตร $\times 1.34 \times 10^3$ กิโลกรัม/ 10^{-6} ลูกบาศก์เมตร เท่ากับ 3.216×10^5 กิโลกรัม

แสดงว่าดิน 1 ไร่ หนัก 3.216×10^5 กิโลกรัม จะใช้ยิปซัม $3.216 \times 10^5 \times 579.64 \text{ meq}/100\text{g}$

สรุปว่าดิน 1 ไร่ ใช้ยิปซัม 1864.12 กิโลกรัม

ดิน 1600 ตารางเมตร ใช้ยิปซัม 1864.12 กิโลกรัม

ดิน 4 ตารางเมตร ใช้ยิปซัม $(1864.12 \times 4) / 1600 = 4.66$ กิโลกรัม

1 แปลงย่อยใช้ 4.66 กิโลกรัม

หลังจากหัวน้ำยิปซัมแล้วรดน้ำเพิ่มความชื้นให้กับดิน เพื่อเป็นการหมักดินกับยิปซัม แต่การทดลองในครั้งนี้หลังจากหัวน้ำยิปซัมแล้วฝนตก

1.1.5 ปล่อยดินที่หมักกับยิปซัมไว้ประมาณ 7 วัน หลังจากนั้นจึงสูบน้ำเข้าในแปลงทดลองให้ท่วมเพื่อที่จะล้างเกลือออกจากดิน (ภาพประกอบ 1E)

1.1.6 ปล่อยให้ดินชั่งน้ำ ประมาณ 7 วัน หลังจากนั้นจึงทำการล้างดินโดยใช้ขอบพรวนดินเพื่อให้ดินได้กลับกับน้ำ เมื่อ วิธีการล้างเกลือออกจากหัวดิน หลังจากนั้นเก็บดินไปวิเคราะห์ว่าค่าการนำไฟฟ้าของดินลดลงที่อยู่ที่ 2.98 dS m^{-1} . (ภาพประกอบ 1F)

1.1.7 เมื่อค่าการนำไฟฟ้าอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อพืชจึงปล่อยน้ำออก แล้วก็ทำการเตรียมแปลงโดยคลุกดินกับแกลบเก่าเพื่อปรับปรุงโครงสร้างทางกายภาพของดิน (ภาพประกอบ 1G)

1.1.8 เมื่อเตรียมแปลงเสร็จแล้วก็หัวน้ำยืนแต่ละชุดการทดลอง แล้วเก็บดินก่อนปลูก หลังจากนั้นจึงปลูกพืชทดลองได้แก่ ผักบุ้งจีนเชิงเมล็ด 10 กรัม / แปลง หญ้าขัน ใช้ 36 กอ / แปลง ผักกาดหอม และผักคะน้าใช้ 36 ต้น / แปลง (ภาพประกอบ 1H)

2. การวางแผนการทดลอง

การศึกษานี้กำหนดการทดลองแบบสุ่มภายในบล็อก(Randomized Complete Block) หรือ (RCB) โดยแบ่งทดลอง ประกอบด้วย 7 ชุดการทดลอง ทุกชุดการทดลองทำ 4 ชั้้ (ภาพประกอบ Q2)

3. การกำหนดชุดการทดลอง

จากข้อมูลที่ได้จากการทดลองปลูกพืชชนิดต่างๆ ในดินนาภูมิรังที่ได้รับการฟื้นฟูด้วยวิธีต่างๆ ในเรื่องการจด และทำการเลือกเอาชุดการทดลองที่พืชทดลอง (ผักกาดหอม ผักบุ้งจีน คะน้า และหญ้าขัน) สามารถเจริญเติบโตได้มากที่สุดการทดลองสำหรับปลูก ผักกาดหอม ผักบุ้งจีน คะน้า และหญ้าขันในแปลงทดลอง มีดังนี้

Tc Control (ดินนาข้าวไม่ได้ผ่านการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ)

T1 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีด

T2 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีดไส้แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก

T3 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีดไส้แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยเคมี (15 – 15 – 15 ตราหัววัวคันไกไม่ระบุ จุลธาตุ)(20kg / ไร หรือ 50 กรัม/แปลง)

T4 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีดไส้แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยเคมี (15 – 15 – 15 ตราเคมีร่าระบุจุลธาตุ)(20 kg / ไร หรือ 50 กรัม/แปลง) ประกอบด้วย MgO 1.46 %, CaO 5.10 %, S 3.5 %, B 0.020%, Cu 0.002 %, Mn 0.014 %, Zn 0.003 %, Mo 0.002 % ,Fe 0.171 %

T5 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีดไส้แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยคลอก (N 1.07 %, P 0.53 %, K 1.58%) (2 ตัน / ไร หรือ 5 กิโลกรัม/แปลง)

T6 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีดไส้แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยหมัก (N 0.93 %, P 0.16%, K 1.66%) (2 ตัน / ไร หรือ 5 กิโลกรัม/แปลง)

ผักกาดหอม และผักคะน้า มีการแบ่งใส่ปุ๋ยหยาเรีย(46-0-0) แปลงละ 5 กรัม / แปลง / สัปดาห์ ซึ่งปริมาณทั้งหมด 20 กรัม / แปลง ในสัปดาห์ที่ 3,4,5 และ 6 เพื่อให้พืชมีการเจริญเติบโตดียิ่งขึ้น โดยที่ผสมปุ๋ยหยาเรีย 5 กรัม / น้ำ 5 ลิตร และรดน้ำผัก ในชุดการทดลองดังนี้

T2 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีดไส้แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก

T3 ดินนาภูมิรังไส้ยิปซัมแล้วล้างน้ำจีดไส้แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยเคมี (15 – 15 – 15 ตราหัววัวคันไกไม่ระบุ จุลธาตุ)(20kg / ไร หรือ 50 กรัม/แปลง)

T4 ดินนาภูมิรังสไธยาปัชมแอลัวลังน้ำจืดใส่แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยเคมี (15 –15 –15 คราเคมีร่าระบุจุลธาตุ)(20 kg / ไร่ หรือ 50 กรัม/แปลง) ประกอบด้วย MgO 1.46 %, CaO 5.10 %, S 3.5 %, B 0.020%, Cu 0.002 %, Mn 0.014 %, Zn 0.003 %, Mo 0.002 % ,Fe 0.171 %

T5 ดินนาภูมิรังสไธยาปัชมแอลัวลังน้ำจืดใส่แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยคอก (N 1.07 %, P 0.53%, K 1.58%) (2 ตัน / ไร่ หรือ 5 กิโลกรัม/แปลง)

T6 ดินนาภูมิรังสไธยาปัชมแอลัวลังน้ำจืดใส่แกลบ 5 % โดยน้ำหนัก และใส่ปุ๋ยหมัก (N0.93%,P0.16%, K 1.66%) (2 ตัน / ไร่ หรือ 5 กิโลกรัม/แปลง)
(20 kg / ไร่ หรือ 112.5 กรัม/แปลง)

4. วิธีการดูแลรักษา

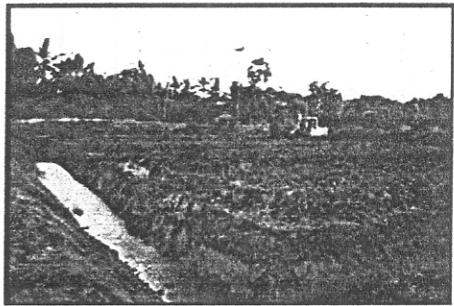
แปลงทดลองปลูกผัก และหญ้าขัน ตลอดการทดลองรดน้ำ เข้าเย็น และกำจัดวัชพืช

5. การเก็บข้อมูล

แปลงทดลองปลูกผัก ผักบุ้งจีน ผักกาดหอม ผักคะน้า และหญ้าขัน ทำการวัดความสูง จากพื้น คินถึงปลายกิ่งหลักทุก ๆ 1 สัปดาห์ จนถึงเก็บเกี่ยว หญ้าขันออกจากการวัดความสูงแล้วจะวัดการแตก หน่อทุกสัปดาห์ด้วย เมื่ออายุครบกำหนดเก็บเกี่ยวตัดส่วนเหนือคิน ซึ่งน้ำหนักสด แล้วนำไปอบที่ อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส ให้แห้ง หรือจนน้ำหนักคงที่ จากนั้นซึ่งหนักแห้ง

A

B

C

D

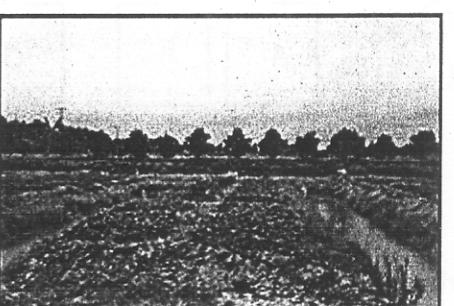
E

F

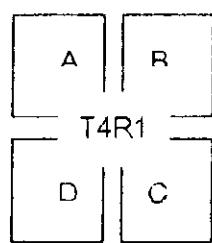
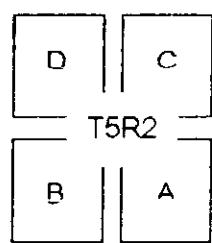
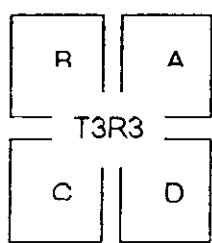
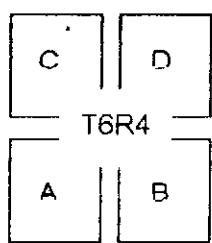

G

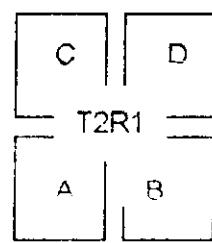
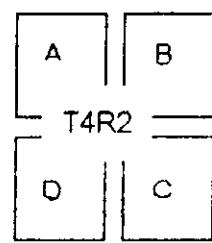
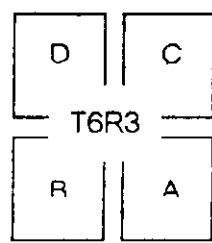
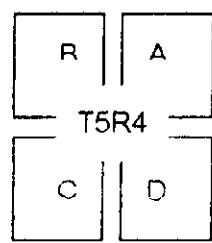

H

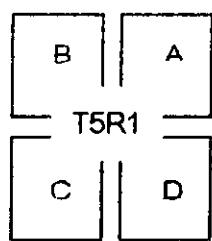
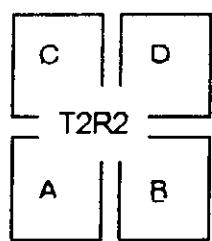
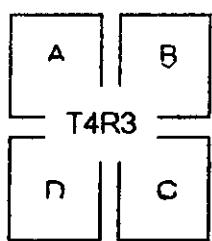
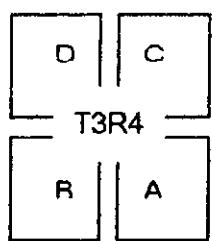
ภาพประกอบ Q1 การสร้างแปลงทดลองสำหรับปลูกผักบุ้งจีน หญ้าขัน ผักกาดหอม ผักคะน้า

ร่องน้ำ

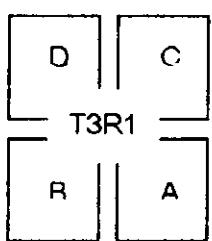
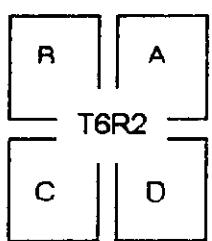
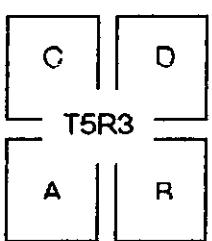
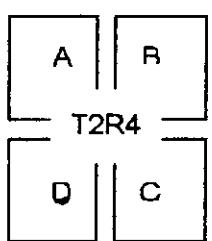
ร่องน้ำ

A	○	○	○	○
R	○	○	○	○
C	○	○	○	○
D	○	○	○	○

T1

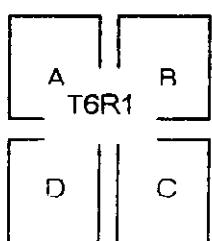
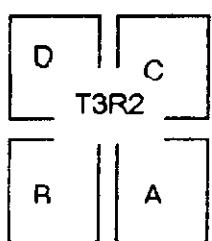
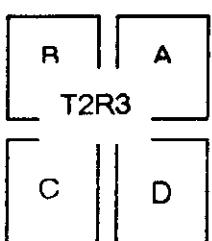
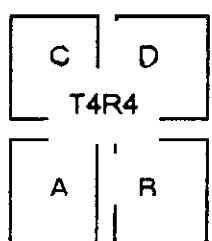
ร่องน้ำ

A	○	○	○	○
R	○	○	○	○
C	○	○	○	○
D	○	○	○	○

Tc

ร่องน้ำ

ภาพປະກອມ Q2

ແນ່ນັ້ງແປ່ງກາລອງ
ສໍາຮຽນປູກເພື່ອ (ຜັກ
ກາດຂອມ ຜັກນູ້ຈິນ
ຄະນຳ ແລະທຸກໆນີ້)

6. การวิเคราะห์สมบัติทางเคมีของดินและตัวอย่างพืช

6.1 การวิเคราะห์สมบัติทางเคมีและทางกายภาพของดิน

หลังจากสร้างแปลงทดลองขนาด 2×2 เมตร ในแปลงที่ปลูกผักแล้วก็หัวน้ำปุ๋ยในแต่ละชุด การทดลอง เก็บตัวอย่างดินก่อนปลูกแปลงละ 5 จุด (composite sample) หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตเก็บตัวอย่างดินหลังปลูกแปลงละ 5 จุด (composite sample) อีกครั้ง เพื่อทำการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางเคมีดังต่อไปนี้

6.1.1 ค่าปฏิกิริยาความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (pH) (ดิน : น้ำ = 1 : 5) โดยใช้ pH meter (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

6.1.2 ค่าการนำไฟฟ้าของดิน (ECe) (ดิน : น้ำ = 1 : 5) โดยใช้ Electrical Conductivity meter (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

6.1.3 ในไตรเจนทั้งหมด (total N) โดยวิธีเจดาล (Kjeldahl method) (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

6.1.4 พอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (available P) โดยวิธี Bray No. II (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

6.1.5 อินทรีย์วัตถุ (organic matter) โดยวิธี Walkley & Black method (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

6.1.6 โซเดียม โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียมที่แยกเปลี่ยนได้ ($\text{Na}^+, \text{K}^+, \text{Ca}^{2+}, \text{Mg}^{2+}$) โดยใช้ Ammonium Acetate (1 N NH_4OAc) pH 7 เป็นสารสกัด โดยที่ โซเดียม และ โพแทสเซียม วัดโดยใช้ Flame Photometer แคลเซียม และแมกนีเซียมวัดโดยใช้ Atomic Absorption (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

6.1.7 ซัลเฟอร์ที่เป็นประโยชน์ (available S) โดยสกัดดินด้วย $\text{Ca}(\text{H}_2\text{PO}_4)_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$ 0.01 M แล้ววิเคราะห์โดยวิธีเทอบินดิเมตريك (Turbidimetric method) (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

6.1.8 Hydraulic Conductivity ใช้วิธี undisturbed soil sample

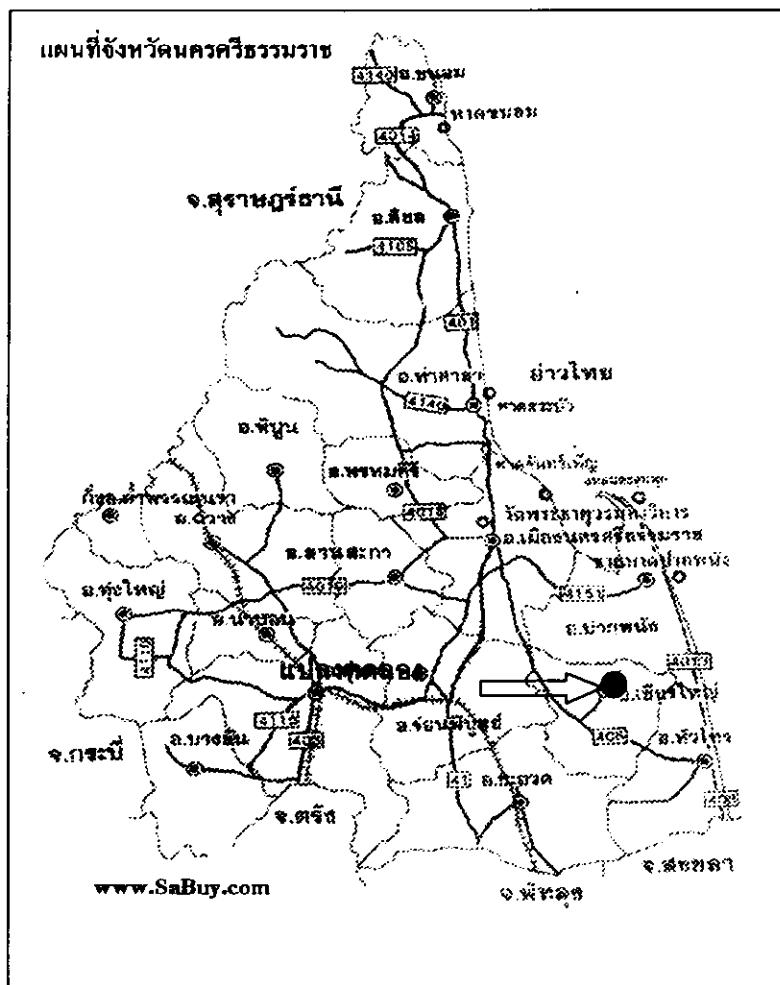
6.2 ผักกาดหอม ผักคะน้า ผักบูรเจี๊ยน และหญ้าขัน ที่อ่อนแห้งแล้วไปบด และวิเคราะห์หาปริมาณธาตุอาหารได้แก่ ในไตรเจนในพืชโดยย้อมด้วยกรด H_2SO_4 และวิเคราะห์โดยใช้วิธี Kjeldahl Method พอสฟอรัสวิเคราะห์โดยย้อมด้วยกรดผสม $\text{HNO}_3/\text{HClO}_4$ นำไปทำให้เกิดสีโดยใช้สารละลาย Vanadomolybdate และวัดโดยใช้ Spectrophotometer โพแทสเซียม และโซเดียม วิเคราะห์โดยย้อมพืชด้วยกรดผสม $\text{HNO}_3/\text{HClO}_4$ เช่นเดียวกับพอสฟอรัส และวัดโดยใช้ Flame photometer (จำเป็น อ่อนทอง, 2545)

7. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

นำข้อมูล ความสูง น้ำหนักสด น้ำหนักแห้ง และปริมาณชาตุอาหาร ในตันพืชผลของผลของการวิเคราะห์สมบัติทางเคมีและทางกายภาพของดินในห้องปฏิบัติการไปวิเคราะห์ทางสถิติ ตามแผนการทดลองโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้วิธี DMRT ของโปรแกรมสำเร็จรูป SAS

สถานที่ทำการวิจัย

1. สถานที่ทำการวิจัยเป็นพื้นที่นาถุ่งรังของเกษตรกร ใกล้กับถนน เชียงใหม่-ปากพนัง ตำบล
บางคล้า อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
  2. วิเคราะห์ตัวอย่างดิน เพื่อหาคุณสมบัติของดินทางเคมีและทางกายภาพ และมาตรฐานอาหารในพืชที่
ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ดินและพืช ภาควิชาธารณีศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ภาพประกอบ Q3 แผนที่แปลงทดสอบ